

ΑΣΤΑΡΩ

Κακὸς ἀγέρας τοῦ ἀρχιπέλαγου
 σ' ἔσπρωξε ἀπ' τὰ Κύθηρα
 ὠραία θεὰ πελάγια
 τοῦ ἔρωτα καὶ τῆς ἀγάπης
 καὶ σ' ἔφερε μέσα σὲ διάφανο κοχύλι
 στήν Ἀμαθοῦντα κείθενες,
 δῶθε στήν ἀμμουδιὰ τῆς Πάφος·
 ἔζωσες τότες τὸ νησι
 μ' ἀφρούς λευκοὺς
 καὶ φύτρωσες χορτάρι μαλακὸ καὶ καταπράσινο
 κάτου ἀπ' τὰ πόδια σου
 κι ὅπου πατοῦσες·
 ἦσουνα Κύπριδα
 ἡ ἴδια ἡ Κύπρος
 χαρὰ καὶ πόθος
 ψέλισμα ἐρωτικὸ τῶν κοριτσιῶν
 τοῦ Πυγμαλίωνα καὶ τοῦ Κινύρα,
 μέχρι ποὺ ἔριξε ἀπάνω σου
 ἐρωτικὰ τὸ βλέμμα του ὁ Ἄρης
 κι ἔγιγες ἀνδροφόνῃ
 ἡ θεὰ Ἰστάρ
 Venus Libitina.

ΓΡΑΝΙΤΣΑ '76

Μήτε καὶ φέτος φάνηκε
 σημάδι στ' ἀνοιχτά
 σὲ κεῖνο τὸ κομμάτι τ' οὐρανοῦ
 ποὺ ξέφυγε τὴν καταδίκη
 κι ὅλο ἀρμενίζει
 καρτερώντας νὰ μὲ πάρει.
 Ἀπὸ παντοῦ μὲ ζώνουνε βουνά
 ὄγκοι γαλάζιοι μὲς στὸ φῶς
 καὶ πέτρες μαῦρες μὲσα στὸ σκοτάδι.
 Τοῦτες οἱ πέτρες δὲ μεριάζονται·
 εἶναι βαριές σὰ θάνατος
 κι ὡς τρέφουνε τὰ ἔλατα καὶ τὰ πλατάνια
 κι ὡς τρέχουνε ἀπάνω τους νερά
 ὅλο ζωή.